

در دروز علوم قدیمه
و
دانش نو

بررسی کتاب

ساختمان خورشید
و حرفهای دیگر

درمرز علوم قدیمه
و
دانش نو

www.KetabFarsi.com

چگونه دانش اروپایی از چنگال «اسکولاستیک»، کلیسا‌بی و فرون
وسطایی نجات یافت؟ داستان جدال علوم قدیمه و دانش تو در اروپا سخت
خواندنی است. با پیشرفت علم در رشته‌های مختلف، اصحاب کلیسا و
متعجران به هر اس می‌افتدند و با پناه گرفتن در پشت جلد کتاب مقدس و
فلسفه بی‌بو و خاصیت «اسکولاستیک» منگ راه دانش نو می‌شدند. لیکن
دانش نو چون سیلی شامخ و سبیر با هنلت پیش می‌رفت و هیچ مرزی و
حدی جز حقیقت نمی‌شناخت؛ حقیقتی که در آزمایشگاهها و پشت دوربینهای
نجومی بدانها رسیده بود، و این حقیقت بنیان عقاید خیال‌بافانه کهنه
پرستان وجاه طلبان را بر می‌کند. حقیقت قاطع و فضولی بود. کره زمین
را از مرکز پست در می‌آورد. ستارگان را کردی و متحرک می‌دانست. به جای
بکی، هزاران خورشید در فضا بر می‌شمرد. افاز طون را خطواکار می‌نامید
و تیز فیلسوفانی را که قریبها بر افتخار و اعمال دنیا فرمان رانده بودند و فریاد
دها فیلسوف دیگر را از گوشها دور کرده بودند، چرا که غیر از آنها فکر
می‌کردند.

در این مقال بر سر آنیم که زوال علوم قدیمه و شکست داش نو را در اروپا نشان دعیم . برای این منظور از فلسفه قرون و سطایی و اسکولاستیک ، شروع باید کرد که زمینه طرز تفکر « علمای قدیمه » به دست داده شود .

اسکولاستیک ، فلسفه قرون و سطایی و تحریر
چون در قرون وسطاً بحث علمی و حکمتی تقریباً بکسره منحصر بود به آنچه در مدارس دیر و کلیسا واقع می شد ... و مدرسه را بجزبان لاتین اسکولا می گفتند، از این روکلیه علم و حکمت آن دوره را منتسب به اسکولا نموده ، اسکولاستیک می گفتند .

در این جمله می توان گفت که کار فلسفه اسکولاستیک این بود که علم را پادین سازگاری دهد و به تفسیر و تشریح کتاب مقدس پرداز و نشان دهد که هر چه در آن آمده حقیقت مخصوص است و نمی شود ظور دیگری فکر کرد . در نتیجه تبعید بر مشاهده و تعقل پیشی گرفت . بازار مجادله و تفسیرهای عجیب و غریب گرمی یافت . آزادی از دانشمندان سلب شد . متفکران قوم همه چیز را ول کردند و چسبیدند به خیال‌بافیها و مجادله‌ها در موضوعهایی هانند : حضرت آدم هنگام هبوط به چه قدو قامت بود ! پیش از خلقت آدم فرشتگان کجا منزل داشتند ؟ و ...

با این طرز فکر عجیب به نظر نخواهد آمد اگر گفته شود که نمایندگان داش نو از دست اصحاب علوم قدیمه روزخوشی نداشتند . تا آنجا که زنده در آتش سوزانده می شدند .

* صیر حکمت در اروپا .

از قرن سیزده به بعد که نهضت فکری اروپاییان آغاز شد آن کس که در آزمایشگاهها بد کمک تجربه و مشاهده به حقایق مسامی دست می یافت و این حقایق خلاف گفته ارسسطو و افلاطون و کتاب مقدس از آب در می آمد در حال به روز سیاه می نشست و داغ کفر و بیدینی ب روی شناسیش می نشست . تلهای هیزم و آتشهای فروزان صدای داش آن عبد را خاموش می کرد . کسی حق نداشت حرف تازه‌ای بگوید . می باشد مثل قدمان فکر کرد . مشاهده و تجربه در علم راه نداشت . آزمایشگاه کانون کفر شمرده می شد .

لولهای آزمایش را آلت بیدینی و فساد می داشتند . می دانیم که اگر کسی بخواهد گل لاله عباسی را بشناسد ، باید بیدریگ به سراغ باغها و گلخانهها برود . اما در آن عهد چنین نبود . می باشد نظر ارسسطو را از کتاب بیرون آورد و ملاک کار قرار داد . داش آن را در کتاب جستجویی کردند . دانشمندان راهی به طبیعت نداشتند .

کلیسا برای حفظ قدرت خود به رواج تفکر اسکولاستیک می پرداخت ، چرا که می دانست با پیشرفت علم واقعی مردم وقوعی به دستورهای آن نخواهند گذاشت . چنانکه پس از اختراع قطب نما کثیرانان بدون ترس و واهمه و بدون اینکه علامت صلیب پر مینه رسم کنند ، از ساحل دور شدند و راه را هم کم نکردند .

نتیجهٔ طرز تفکر اسکولاستیک این شد که « تحقیق علمی به جای آنکه مبنی بر مشاهدات و تجربیات و تعقل و مطالعه در امور و حقایق باشد ، همه مبنی بر گفته‌های پیشینیان بود . افکار جدید ظاهر نمی ساختند و اصول

و حقایق تازه نمی‌جستند. تنها تعلیمات دانشمندان گذشته را مسلم دانسته مأخذ می‌گرفتند و همواره موضوع بحث قرار می‌دادند.^{۵۰}

با اینحال هیچ چیز مانع حرکت سیل خروشان دانش نو نشد. اروپا بیان در اثر عوامل چندی به طرز فکر‌های دیگری آشنایی شدند و به گستern فنجیرهای پوسیده علوم قدیمه پرداختند و نبردی سخت میان علوم قدیمه و دانش نو آغاز شد. درست در دوره‌ای که دانشگاهها و انجمنهای علمی و فلسفی زیر فشار و دستور کلیسا تنها به حاشیه نویسی و تفسیر کتاب مقدس و نوشهای و گفته‌های اسطو مشغول بود، آتش سوزان دانش نو در رشته‌های مختلف از زیر خاکستر سر بر کشید و بی وقه پیکار کرد تا پیروز شد، باشد که نایروز نزد شود.

هدف فلسفه اسکولاستیک، چنانکه گفتیم، ایجاد جمود فکری و سازگاری میان علم و دین بود. کلیسا چنان از نوآوری گریزان و نرسان بود که حدی نداشت. چنانکه یکی از ترجیب زادگان به نام «لابار» را هشتم می‌کند که در برابر دسته‌های مذهبی احترام و تعظیم متدال را معمول نداشته و علاوه بر این از فرائت کتب متنوعه نیز خودداری نمی‌کرده است. البته در بین این کتب متنوعه کتاب لغات فلسفی و دیکوبونر معمولی هم نام برده می‌شود. زبان این جوان را از بن بریده و سپس او را می‌سوزانند.^{۵۱}

* سیر حکمت در اروپا.

** تاریخ آزاد فکری - ترجمه ناصرالله معماوی - صفحه ۱۰۷.

بنابراین باید آفرین بر دانشمندانی گفت که با پنهان سلطه جاپان
کلیسا، باز پا را از عقاید کهن و قدیمی فراتر گذاشتند و داشت نو را
پیش راندند.

پس رو سو متکر بزرگ می تویسد: قدو قامت عظیم اوصوله پیش
از پیش بین انسان و طبیعت فاصله شده بود.

این حرف مبالغه نیست. مردم چنین گمان می کردند که همه اسرار
طبیعت را او کشف کرده و در کتابهایش گردآورده است. با اینحال باید حدس زد
که علم طب اروپا در چه حالی بود. مختصر اینکه طب بدست جادوگران و
دعانویسان و کشیشان پر طمع افتاده بود.

در این زمان بود که تمدن اسلامی دوران شکوفانی را می گذراند.

در تمام رشته‌های علم مثل ریاضی، فیزیک، طب و ... مسلمانان پیشقدم
بودند چرا که به منبع تازه‌ای از اندیشه دست پافته بودند که بخصوص در
آن زمان سخت تازه می نمود. دانشمندان ممالک اسلامی تحقیقاتی در
طب داشتند که کاملاً تازگی داشت.

رازی و ابن سينا درباره خیلی از امراض کنجه اوی و تحقیق فراوان
کردند و نتیجه‌های درخشنان گرفتند. چنان شد که مسلمانان در جنگهای
صلیبی به طبیعت اروپایی می خندیدند زیرا علم آنها را سخت اپنایی
می دیدند.

ولی از قرن دوازده به بعد همزمان با نزدیک شدن دوران شکوفان
دانش نو در اروپا، تمدن اسلامی در ظلمت عمیقی فرورفت. چنان‌که انسان
شناسی از میان رفت و برای آنکه ناخوشی اشخاص را پیش گیری کنند به کف

بینی پرداختند . موهمات و خرافات را داخل در طب کردند و آن را به صورت مجموعه‌ای از فرمولها و ملسمهای بی معنی درآوردند .

چگونه بود که طب اردوپایی از جادوگری و خرافه خوانی جدا شد و برپایه مطالعه کارخانه بدن انسان استوار شد ؟ چگونه دانشمندان دخالت « برجهای آسمانی » را در امراض ، باطل کردند ؟ چگونه علم طب متوجه ذیرپای خود شد و برای بهبود دادن بیماران بطبعیت نزدیک شد و آن را کشف کرد ؟ کشف طبیعت چه سودی داشت ؟

پاسخ دادن به این پرسشها وقت و مجال زیادی می خواهد . در این مختصر کوشش می شود که ضمن آوردن سرگذشت پیشوایان طب نو ، جواب کوتاهی هم به مریل از پرسشها داده شود .

۵۵۵

لئوناردو داوینچی (۱۴۵۲-۱۵۱۹)

داوینچی را باید از جمله کسانی نام برد که برای کشف علت مرض انسان به خود انسان روکردند . به عبارت روشنتر او به تشریح بدن انسان پرداخت . بدین ترتیب عملاً ارسط او را کنار گذاشت با بهتر بگوییم به روش ارسطوبی اعلان جنگ داد . او صلا در داد که علم باید به مشاهده معتبر به متنکی باشد .

می شود گفت که او از پیشاعنگان این طرز فکر بود که هر چیز که از راهی غیر از تجربه و مشاهده حاصل شود علمی نیست و بنابراین قابل اطمینان و قبول نیست .

او نخواست برای اثبات نظرهای خود از ارسطو کمک بگیرد .

عفینه داشت کسی که به سخن بزرگان استناد می‌کند در حقیقت به جای استفاده از عقل خوبش از حافظه خوبش استفاده می‌کند.

پیر روسو در باره کارهای داوینچی می‌نویسد:

او علم واقعی علمی را می‌دانست که در نتیجه آزمایش به دست آمده باشد. وی از پاپژول دوم اجازه داشت که جنازه آدم را تشریح کند. منتها تا حدودی که در اجازه نامه پاپ گفته شده بود. اما او از این حدود نجاوز می‌کرد و تنها برای رفع احتیاج هنری خود - دفت در ساختمان استخوانهای بدن انسان - کار نمی‌کرد. وی آزادانه به تشریح و مطالعه اعضا بدن سرگرم شد. در باره حرکات قلب مطالعه کرد. در حالی که مانع از عفو نیست اجساد می‌شد، کشف کرد که استخوانهای ساق پای انسان و پاهای عقب اسب چگونه عمل می‌کنند. طرز کار مفصلهای انسان را هم کشف کرد.

۵۵۵

باید خیال کرد که طبیعت خرافه پرست یا کباره نا بود شدند و دیگر کسی نبود که علت امراض را در برجها و ستارگان بجوبد. زان فرنزل آدمی بود که طب را دوباره به ماوراء الطبيعة سوق داد و نوشت: شروع مرض هنگامی نیست که اولین آثار آن پیدا می‌شود. بلکه باید حساب کرد که در آن اوقات، ماه داخل در کدام بلک از بروج بوده است!

بدین ترتیب در حالی که فرنزل و امثال او محضر آنہ خار راه علم می‌شدند، طب تازه، راه تکامل می‌پیمود. پاره در زخم‌بندی موفقیت‌هایی کسب کرد و برای جلوگیری از خویریزی به جای روش کهن و قدیمی ۲

سوزاندن با آهن گداخته و روغن جوشان، برای اولین بار به نوار پیچی
زخم متول شد.

۵۰۵

پیشرفت تدریجی علم طرز تفکر «اسکولاستیک» را هتلزل کرد؛
گفته‌ها و نوشهای قدمای بی اعتبار کرد. به مردم یاد داد که آنچه کتاب
قدس می‌گوید و کلیسا بر آن صحه می‌گذارد نمی‌تواند حقیقت مخصوص و تغییر
ناپذیر باشد. پیشرفت علم طب و تشریح انسانی مشت کلیسا بیان را باز کرد
طب جالینوسی و افکار ارسطویی را رسوا کرد.

بنابراین فاید نعجوب کرد که چرا کلیسا میشل سروه طبیب بزرگ
را به عنوان خداشناس در آتش سوزانید. این شخص در کتاب خود به نام
«عیراث نصرانیت» نوشته بود که خون از زیدها عبور می‌کند در آنجا به وسیله
هوایی که تنفس می‌کنیم تصفیه می‌شود.

همین کشف آتش خشم کلیسارا برای گیغخت و داشمند بزرگ ندهز الله
دو آتش کباب نهاد و سوخت.

وذال هم در واژگون کردن کاخ طب جالینوسی و طرز تفکر ارسطویی
صهم بزرگی دارد. وی طبیب دوشنفسکری بود که به جای توصل به سحر
طلسم و کتاب مقدس و برجهای آسمانی به تشریح و مطالعه کارخانه بدن
انسان پرداخت.

پیر روسو می‌نویسد: وی علاوه بر اینکه استخوانها و مناصل و
عضلات بدن را به دقت شرح داد و طبقه‌بندی کرد بدن انسان را به عنزله یک
دستگاه مکانیکی کامل دانست که هیچیک از اعضای آن نمی‌تواند جداگانه

به کارش ادامه دهد . وی عضلات بدن و استخوانها را دروضع عادی نگذشت
نstan داد .

روزی او را به بالین یکی از بعیب زادگان احضار کردند . نجیب
زاده در جنگ تن به تن زخم برداشته بود و نزدیک به مرگ بود . چند لحظه
بعد کسان مريض با کمال تعجب دیدند که دانشمند و عالم نشریع ، سینه
پیمار را شکافته و قلب او را تماشا می کند .

آیا وزال به عشق داش آن بد بخت را کشته بود ؟ چندان هم از آدم
پر شوری مثل او بعید نمی بود . در هر حال «دیوان تفتیش عقاب» دانشمندانرا
محکوم به اعدام کرد .

۵۰۵

ویلیام هاروی

طبق نظریه طبی جالینوس قلب مرکز وجایگاه روح بود . کسی هم
اعتراضی نداشت . سخن جالینوس درست مورد قبول گذاشت و بنابراین
دانشمندان بود . بعلاوه نظر جالینوس براین بود که در کبد هم خون وجود
دارد . غذا بعد از وارد شدن در معده هضم می شود، آنگاه روده غذارا به کبد
می برد . در کبد غذا تبدیل به خون می شود و در بدن جاری می شود .

این نظریه غلط و غیر علمی ساخته حدس و گمان بود . هاروی با
شرح نظر خود این نظر غلط را برآورد آخた . وی گفت : نمی توان در میان
صنایع کتاب، تشریع و وظایف الاعضا آموخت . تنها راه آموختن نشریع
بدن انسان، کالبدنشکافی و تجربه است و راه پیشرفت در این فن هم سخن
فیلسوفان نیست، بلکه تجربه و مشاهده است .

کار عمدۀ هاروی کشف گردش خون است . وی با خود چنین استدلال می کرد :

فرض کنیم قلب ۷۳ بار در دقیقه بزند و حفره ای که خون از آن صادر می شود فقط نصف گرم خون داشته باشد . در این صورت طی یک ساعت قلب انسان در حدود ۲۵۰ کیلو گرم خون داخل بدن کرده است . اینهمه خون به کجا می رود ؟

آنکاه فرض عمدۀ خود را پیش کشید و گفت : می توان گفت که این مسئله به وسیله جریان دائمی خون در بدن حل می شود . چندی بعد استدلال و آزمایش ادرستی فرض هاروی را ثابت کرد .

در این ایام باز کوردلان و طبیانی که نمی خواستند بینند و نمی نواستند تحمل کنند که چگونه کاخ قدرت جالینوس ویران می شود ، به پا خاستند و مانع کار هاروی و امثال او شدند . در این دوران بعدهست آوردن عنوان طبیعت هم کار مشکلی نبود . هر کس لباس و شبکه اه مخصوصی می بوشید و به لائین دست و پا شکسته ای حرف می زد ، خود را طبیب می خواهد .

مولیر در باره این طبیان بیساد و کوردل سخن بسیار جالبی دارد . می گوید :

نسخه ها و دستورهای طبی آنها از تنقیه ، فصد و سپس مسهل تجاوز نمی کرد ، به بیشتر و روغن گرچه هم اهمیت زیادی می دادند .

۵۵۵

آنچه خواندید صحنه ناقصی بود از پیکار عظیمی که داشن تو باعلوم ۱۰

قدیمه آغاز کرده بود . پیکاری همه چانه ، پیکار طرز فکرها ، پیکار حقایق علمی ، پیکار برای زندگی بهتر ، پیکار برای شناختن زندگی و تغییر آن .

کلیسا ، سنتیک راه دانش ستاره‌شناسی نو

اکنون که برد طولانی و بیروزمندانه دانش طب را خواندیم و سنتیکهایی را که کلیسا به نام حفظ اصول انسانی و اخلاقی پیش پای آن می‌انداخت شناختیم، می‌بردازیم به لجوم و پیکاری که ستاره‌شناسان و ریاضی دانان با علوم قدیمه (هیأت توراتی و بطلمیوسی) و حامی آن کلیسا ، آغاز کردند و قربانیهایی که داده شد .

ریاضیات و لجوم از نیمة دوم قرن شاتردهم حیات تازه‌ای را آغاز می‌کند و همه جایده «اسکولاستیک» و کلیسا و کتاب مقدس اعلان جنگ می‌دهد . باید افزود که «اسکولاستیک» و کلیسا همواره از تماس حسی و عینیت گریزان بودند . بهمین سبب بود که به جان می‌کوشیدند که علم را دور از طبیعت و قواین آن نگه دارند . می‌دانستند که نزدیکی با طبیعت و رواج مطالعه عینیات و آزمایش ، همزمان با سرگون شدن کاخ ایده‌آلیسم آنها خواهد بود .

هر قدر عصیان علیه کهنه پرستی و خرافه پیشتر قوت می‌گرفت ، این دو - اسکولاستیک و کلیسا - پیشتر بعض نزدیک می‌شدند . زمانی که داشت لجوم نو کاخ خیالی و قدرت جبارانه کلیسا را تهدید کرد ، این فلسفه شکست خورده از تلهای بزرگ هیزم برای سوزاندن مخالفان و حفظ قدرت ناپایدار خود استمداد چشت .

در سال ۱۵۴۳ کپر نیک لهستانی صریحاً اعلام کرد: این زمینی که قبلاً به نام مرکز بیحرکت افلات شناخته می‌شده، علاوه بر اینکه بعد از خود می‌چرخد، بعد از خود شدید تر گردش می‌کند. در صورتی که از نظر تورات و هیأت قدیم این تنها خود شدید است که به دور زمین می‌چرخد. در تورات بوضوح می‌خوانیم که به دستور «ززوئه» خود شدید از حرکت باز استاد ناآو پیروزی خود را به پایان برساند.

آیا کتاب مقدس ممکن است اشتباه بگوید و خطأ کند؟
کپر نیک در تمام دوران حیات خود از طرح این پرسش با جواب گویی به آن پرهیز می‌کرد و زندگیش در آشنا و صلح با کلیسا پایان یافت. ولی بسب ساعت شماری که او مقابل کلیسا گذاشته بود در آینده منفجر شد و مخاطرانی برای کلیسا ایجاد کرد.

پیر روسو می‌نویسد که پس از آنکه پست و پنج سال از مرگ کپر نیک گذشت ناگهان فریاد اعتراض از گوش و کنار بلند شد و صدای لعنت و نفرین هواخواهان بظالمیوس با فریاد تحسین کنندگان و طرفداران کپر نیک همراه شد.

جوردانو برونو پس از هشت سال زندان و شکنجه در دخمه‌های نیزه انکیزیسیون (سازمان نقیش عقاید و ایمان به کلیسا) به سبب دفاع از فرضیه کپر نیک و به اتهام افسونگری روی تلی از آتش زنده سوت خورد. وی دوست گالیله هم بود.

دو هزار سال پیش از این واقعه، فینا غودس و یارانش گشن زمین را دریافته بودند. اما در دنیابی که مرکز بودن و سکون زمین، پا به ۱۲

حکومت توانگران و زور آوران بود اندیشه فینا غورس و یاراش از پاد
رفت و هیأت بطلمیوسی و احکام ارسطو و گردش افلاک آهنگاز باورین
به دور زمین ساکن ، رقم تقدس خورد .

افزودنی است که مطابق نجوم قدیم هر بلک از ستارگان مثل پیشایی
است که بر سقف بلورین آسمان چسبیده است و همه چیز در حرکت بعد دور زمین
است و زمین ثابت و مرکز عالم است . از این نظریه کلیسا با تعبیری
عوامانه تبیجه گرفت که کاخ پاپ هم مرکز زمین است و خود پاپ نگاهبان
زمینیان .

باید زمین مرکز جهان باشد و ساکن ، نامستند پاپ را مرکز زمین
پنگارند و ثابت . فرنها گفتند که ستارگان نقش بر گنبد های باورین ، در
خدمت زمین بعد از گردش می کنند ، و مالکان در زمین مرکزی شده اند که
باید آنبوه رعایا به دورشان بگردند . اگر افلاک بلوری از هم پاشد و زمین
هم ستاره ای بشود از ستاره های پیشمار ، گردان و بیقرار ، از کجا « دعفانانی
که در کشتزارهای بیرمق ، رمقشان گرفته می شود » در حکومت رنج و
فقر خود شک نکنند ؛ اینست عمق وحشتنی که کلیسا از بعض احکام ارسطوی
قدس دارد .

چنین بود که در مرز علوم قدیمه و داشت نجوم تو پیکار بزرگ و
خوبینی آغاز شد .

پیش از آنکه به سرگذشت پیشوایان نجوم تو اشاره شود بدیست
از « در فرم منحی » در اروپا هم سخنی گفته شود .

لوتر در قرن شانزدهم در آین کلیسا کاتولیک طالب اصلاحاتی شد و ۱۲

بدپنوسیله بنیان پل تفرقه بزرگ مذهبی گذاشته شد . فرقه اصلاح طلب ،
بر لسان نام گرفت .

آین پرستان برخلاف کاتولیک «فرد» را دست وزبان بسته در اختیار
پاپ و کلیسا نمی گذاشت .

صاحب «لغت نامه» ، علی اکبر دهخدا ، چنین نوشت : «کنیسه
کاتولیک خود را پگانه حافظ و قاضی حقیقتی که در کتاب مقدس مسطور است
و توسط سنت حفظ شده و شورای عالی پاپها آن را تأیید کرده ، می داند .
برخلاف ، پرستانها مقیاس ایمان را کتاب مقدس می دانند ولی «عقل فردی»
را معتبر و مفسر آن می شمارند .» (زیر ماده پرستان)

کلیسای روم وقتی می بیند که رفورم در جهت گسترش آزاد فکری
در قلمرو مذهب پیش می رود ، به ناشی افتاد تا جایی که در قرن هفدهم
دیشیلو و زیر لوی ۱۳ تصمیم می گیرد که مصویت پرستانها را باطل
کند و می کند .

چندی بعد هم فرمایی صادر می شود که مطابق آن باید تمام معابد
پرستانها را خراب کنند . آین درسم پیاپی آنها ممنوع شود ، مدارسشان
تعطیل شود و ...

وزرایی که از تصویب واعلام بطلان آین پرستان خودداری می کنند ،
تبیین می شوند و مخالفان سخت شکنجه می بینند و محکوم می شوند که مثل
بردها در گشتهای پارو بزنند .

«همه می دانند که این دستورات با چه خشونت و سختی به مرحله
اجرا در می آید و همه می دانند که این منشور چه ناگواریها بی برای فرانسه

پارهی آورد . ولی عجیب آنکه این اقدامات وسیله افراد سرشناسی مثل
عادام سوه و لاله هن و بروگر تأیید می شود .^{۵۰}

قرنها داشت تو به کمک مشاهده و آزمایش نبرد کرد تا بونغ استبداد
سن فرسوده کهن را به دور اندازد . اول بار هنرمندان مجدد ضربهای
سختی بر پیکر از مطلع نزدند و شخصیت الگوشده اش را درهم ریختند . بعد
و زال و سرمه طب جالینوسی را مشتی خرافات خواندند . آنوقت نوبت
به کهربیک رسید و او با اختیاط و نظم ، احکام بجومی جلیلیوس را پیش
کن گرد .

این حادثهای و جریانها ، اضیاف خشک مذهبی و اخلاقی قدیم را
متزلزل گرد . در این ایام که عرفورم مذهبی « کلیسا کاتولیک را با خطر نازمای
نوبروگرده بود ، علمداران کلیسا برآن شدند که سراسیمه به پاری کتاب
مقدس بوخیزند و مذهب را از چنگال داشت تو رهایی دهند .

به نودی انجمن بزرگان دهیں تشکیل شد و تمام « کتب ظالمه
و محتروناک » را محکوم به تابودی گرد . کنجکاوی علمی کناه کبیره محسوب
شد . برای اینکه مقابل سیل خروشان پیش پنی وی اعتنایی بنشؤون مذهبی
سدی بوجود آید ، در گوشی و کنار هیچ مهای بسیار نلبارشده که عملهدان
و کافران را پسوناند .

با ازین پردن طرفداران مجدد بعنوان موقف سیر تکاملی داشت تو
متوقف شد . ولی گوشتهای بی نهر کلیسا بمجایی نرسید . پیر روسی تو سده
محققت پیغام زنان و شلمعای آتش هی خندید .^{۵۱}

همین که بحث درباره مسائل علمی فدغشید پژوهندگان بمعناهه طبیعت پرداختند . در حالی که کلیسا بحث علمی ، استدلال و تمقیل را محاکوم کرده بود ، اهل دانش آرام نشست و به تحقیق در پدیده های شکفت طبیعت پرداخت . در بازه ساختمان جهان و تحقیق در شماره ستارگان و تنظیم جدولهای آنها وقت صرف کرد و کلیسا یخبر از عواقب این جستجوها و کنجکاویها مانعی در راه آنها ایجاد نکرد ، بدین ترتیب سیل خروشانی از عقایدلو و قاطع جاری شد و ریشه خرافات کلیسا بین را برکنده . این سیل خروشان عقایدلو ، از منظر متفکران بزرگ و ریاضی سرچشمه گرفته بود .

زمین و آسمان در چنگال مشی خرافات

افکار ارسسطو دوازده قرن پراور پا حکومت کرد . این دوازده قرن بکی از تاریکترین دورانهای زندگی بشری است . دورانی که آن را فرهای تاریکی می نامیم . در این دوران کیمیاگری جایگزین شیمی و طالع بینی جایگزین نجوم شده بود .

عالمان و کشیشان و فیلسوفان این دوران تاریک فرون و سطایی برای رسیدن به تتجه های فلسفی ذهنی خویش تلاش می کردند . می خواستند هر آنچه را که در دنیا به چشم می آید با محنتی حاضر و آماده ذهن خود و فن دهند . واقعیات و مسلمات علمی را وقتی قبول می کردند که در قالب ذهنی آنها بگنجد .

البته این قالب ذهنی هم ساخته و پرداخته قدیمی ها و کتاب مقدس بود . در حالی که دانش بو و دانشمندان بو راه دیگری در خلاف جهت رفتند و پایه قیاس و سنجش خود را بر کارهایی گذاشتند که نتیجه مستقیم ۱۶

آزمایش و مشاهده بود.

باید فراموش کرد که همیشه چنین بوده و چنین که متوجهان و کهنه پرستان امور را با نظریه خود مطابقت پذیرند، در حالی که متعددان و دانشمندان از مشاهده امور خارجی نظریه خود را پذیرست آورند.

در آن حصر تاریکی قرون وسطا هم چنین بود. آنها دیوار را از روی خویشتن تحریح و توجیه می کردند در صورتی که داشت نوقدش این بود که انسان را از روی دلیا توجیه کند.

نبرد علوم قدیمه و دانش نو در چنین مرزی بود. و تا هنگامی که وجود این مرز احساس می شود پیکار ادامه خواهد داشت.

آن هنگام که دو دین گالیله آسمان را می شکافت و واقعیت خوردید و ستارگان را عیان می کرد، کلیسا در تعلیمات خود چنین به مردم می آموخت:

«آنگاه یوشع در روزی که خداوند «اموریان» را پیش بینی اسرائیل نسلیم کرد به خداوند در حضور بنی اسرائیل تکلم کرده گفت ای آفتاب بر «جیعون» با پست و توای ماه بر وادی «ایلوون»، پس آفتاب استاد و ماه توقف نمود نا قوم از دشمنان خود انتقام گرفت. مگر این در کتاب «پاشر» مکتوب نیست که آفتاب در میان آسمان استاد و قریب به تمامی روز به فرورفتن تعجیل نکرد.»

بنابراین وقتی دانش نجوم نو با قاطعیت و گستاخی به مردم آموخت

که آفتاب نسبت بعما اصولاً حرکتی ندارد که باشد و ماه بی و قدر حرکت است و اگر لحظه‌ای توقف کند، همه چیز درهم می‌ریزد، کلیسا فریاد برداشت و منجمان متجدد را می‌خواهد و بیوی گوشت انسانی را به آسمان رساند.

کلیسا معتقد بود که بررسی و مطالعه اموری آزاد است که در آن امور کتاب مقدس سخنی نگفته باشد و کلیسا اظهار نظر قبلی نکرده باشد. متکران و افراد پای بند ایمان مذهبی می‌توانند داش و اندیشه خود را به منظور در رحایق به کار اندازند ولی هنگامی که به آستان «حقایق مطلق قهری» قدم می‌نمند باید یک‌پنجم سر تعظیم فرود آورند و تعبیر و تفسیر کلیسا را پذیرند.

منجمان روشن‌دلی که با از حدود افکار اسکولاستیک و کلیسا بی پیرون گذاشتند و حقایق مسلمی از اعماق آسمان بهارمنان آوردند، دچار شکنجه شدند.

پروفسور آلبرت بایر استاد داشگاه پاریس می‌نویسد: دادگاه تقویش عقاید (وابسته به کلیسا دوم) برای افزایش گرفتن از متهمن به شکنجه‌های مرگباری دست می‌زد. آنها را برونق‌های سیم‌های خاردار می‌خواباند، با آنها را آنقدر از ارتفاع بلند به زمین ساقط می‌کرد که از بین بروند... حتی کودکان را وادار به شهادت علیه پدر و مادر خود می‌گردند.

با این مقدمه می‌توان گفت که گالیله و امثال او چقدر شجاع و از

جان گذشته بوده‌اند و چه اندازه شیقتۀ حقایق مسلم علمی بوده‌اند که به ازرا نشسته‌اند و به نبرد پرداخته‌اند.

دانش نوهر گز نام بر افتخار پدرانش را فراموش نخواهد کرد.
اکنون پردازیم به سرگذشت چند تن از این پدران، پدرانی که داشت و فرزند فکر و شجاعت آنهاست.

۵۵۵

تیکو براهه

وی از اشراف زادگان دالمارک بود. در سال ۱۵۴۶ متولد شده بود. هنگامی که وی بدمانش تعجب رود گرد، خانواده‌اش او را از خود راندید، برای اینکه طبقه اشراف پرداختن به چنین «دانش یغایده‌ای» را دونشان خود می‌دانستند. بعدها شهرت علمی براهه بالا گرفت. وی از پشت رصد خانه نمونه خویش به نظاره آسمان و ستارگان پیشمارش پرداخت. در نتیجه کوشش پردازنهای توانست موقعیت جغرافیایی محل خود را بشناسد. آنگاه به تعیین ارتفاع ستارگان، مطالعه در حرکت ماه و تعیین خط سیر سیاره‌ها پرداخت و به اکتشافات پر قیمتی رسید.

کپلر

وی شاگرد تیکو بود. مهمترین کار وی کشف قوانین تعجمی است.

پیر رو سو قوانین کپلر را به این احو بیان می‌کند: «قانون اول به عالمی آموزد که هر سیاره بددور خورشید یک مسیر بیضی شکل طی می‌کند. قانون دوم ثابت می‌کند که هر قدر سیاره روی این مسیر به خورشید نزدیکتر

باشد، حرکت آن نیز سریعتر است. بالاخره به کمک قانون سوم می‌توان با دردست داشتن مدت دوران آن فاصله‌اش را از خود شید معین کرد.^{۱۰} کشف این قوانین برای دانش ستاره‌شناسی موققبت بزرگی بود. هنلا همین قوانین برای نیوتن کلید پیروزی شد و او توانست با مجهز بودن به این قوانین جاذبه عمومی را کشف کند و با همین قوانین است که منجمان معاصر می‌توانند حرکات سیارات را پیش‌بینی کنند و مسیر آسمانی آنها را رسم کنند.

گالیله (۱۵۶۴-۱۶۴۲)

دیابتالپایی بود.

پیروسو می‌لویسد؛ روزی که در یکی از مراسم مذهبی کلیسا شرکت کرده بود ملاحظه کرد که در بالای سرش چهل چراغی در حال نوسان است. این موضوع بسیار عادی بود. ولی هنفکرین بزرگ این اختصاص را دارند که هیچ مطلبی برای آنان بیهوده و نامرفی نیست و از هسائل و نمودهای بسیار ساده و عادی درسهای بزرگ می‌گیرند. چه بسیارند اشخاصی که حس کرده‌اند بدشان در آب سبک می‌شود، بالامی آید، اما فقط یک «ارشمیدس» پیدا می‌شود که از آن، اصول «تعادل مایعات» را تبعه بگیرد و تنها یک «نیوتن» می‌تواند قانون «سقوط اجسام» را از روی آن بدست آورد.

نموج و نوسان چهل چراغ کلیسا برای دانشجوی جوان منبع پربرگشی از افکار و تنبیلات بود. اما این افکار مدنیات مدید قبل از آنکه جوانه بزرند ادامه داشتند و فقط در آخرین سالهای زندگی این دانشمند

بودگه میوه‌های آن بدست آمد، میوه‌هایی که امروز در خشته نزین عنادین افتخار گالیله محسوب می‌شدند.

گالیله پس از اینکه مقام ثابتی بدست آورد در صدد برآمد که باشد علیه نفوذ ارسطو بعینگد و ثابت کند که هیچ‌گونه مخالفتی با «کپرییک» ندارد. مسلمًا شنوندگان او سوت کشیدند و یا همراه برباگردند ... امام مقاعد کردن مردمان آن زمان کار مشکلی بود. کافی بود که به ایشان بگویید فلان و فلان چیز اثر دستگاه کپرییک را ثابت می‌کند و شمامی تواید این آثار را با چشم‌مان خود بینید. مطلب مهم این بود که دلایل امر از کتاب مقدس استخراج شده باشد. اگر گالیله حرف درستی می‌گوید چرا دلیلش را از کتاب مقدس نمی‌آورد؟

مردم آن عصر چنین می‌گفتند. انتظار داشتند که حقیقتی خلاف گفته کتاب مقدس گفته نشود.

حال باید حساب کرد که وقتی دورین گالیله آسمان را شکافت و حقایق مسلمی خلاف گفته کتاب مقدس بیرون کشید، کلیسا چه اندازه عصیانی شد.

از آنجاکه گالیله با مقامات کلیسا بی دوستی و آشایی داشت، مدت‌ها تحت تعقیب قرار نگرفت. اما آخرین جسارت گالیله خارج از حد تحمل آنها شد و او را پای میر محکمه و تفتیش عفادید کشاندند.

گالیله پس از یک دوره تعقیق و آزمایش دوزین قوی و توانایی اختراع کرد و به سیر و سیاحت در آسمان بی سروته مشغول شد. وی بالاخره به کشف عجیب و بی‌سابقه‌ای نائل آمد.

ماه را دیده بخلاف نظر ارسطور که آنرا صاف و صیقلی می‌دانست به‌گلی پوشیده از کوه و دره‌هایی است که نور خورشید بر جستگی‌های آنرا نمایانتر کرده است.

گالیله همچنین ستارگان نامنی بسیاری کشف کرد و ... بالاخره گالیله تبعه اکتشاف و تفکرها علمی خود را منتشر کرد. اهل داش و آدمهای واقع یعنی متجدد شاد شدند، اما «اصحاب اسکو- لاستیک»، خیالپردازان و متحجران وایده‌آلیستها خشنماند شدند و چنگ و دندان نیز کردند. برای اینکه آنها به هیچ وجه برای استدلال غیر مذهبی احترام و ارزش قائل نبودند. آنها فقط بایک چیز قانع و خرسندی شدند: آیه‌های کتاب مقدس با تفسیر و تعبیر آن.

پس از آنکه گالیله نعرض قطعی خود را علیه هیأت بطلمیوس اعلام کرد و از کپرنيک دفاع کرد، کلیسا روم او را احضار کرد.

نهایقانم بلند علم و نفوذ مؤثر دوستاش در دربار کلیسا بود که با او تاحدی مودبانه رفتارشد.

پس از تنظیم ادعائمه گالیله را وادار کردند که توبه نامه زیر را امضا کند:

« من - گالیله - در هفتادمین سال زندگی در مقابل حضرات شما به زانو در آمده و در حالیکه کتاب مقدس را پیش چشم دارم و بادستهای خودم آنرا لمس می‌کنم، توبه می‌نمایم و اشتباه و سخن خالی از حقیقت حرکت زمین را انکار می‌کنم و آنرا منفور و مطرود می‌دانم. »

گزارش محاکمه گالیله را از انتظار مخفی کردند تا ابہت کلیسا و از بین نبرد و عفو و اغماض پیشتر از اندازه مقامات مذهبی بر سر زبانها بیفتند. زیرا «وانیکان» وظیفه‌ای غیر از استیلا بر افکار و ایجاد نرس و دوخت نداشت و نمی‌توانست از شهرتی که در بیرحمی و مخالفت باعلم به دست آورده بود، ص فنظر کند.

گالیله در هشتاد سالگی علم دینامیک را پایه‌گذاری کرد و شان داد که چگونه نیرو و ایجاد حرکت می‌گند.

وی پس از آزمایش‌های فراوان به این نتیجه رسید که همه اجسام با سرعت متساوی سقوط می‌کنند. به مفهوم تعاقب و حرکت گلوههای نیز نوجه کرد و ثابت کرد که گلوهه در عین حال که به مسیله نیروی هتحرک باروت به سمت جلو می‌رود، در نتیجه نیروی نقل به سمت زمین جذب می‌شود.

گالیله در هشتم زانویه ۱۶۴۲ چشم از جهان فرو بست و دیارا با همه گشادگی اش برای آنایی واگذاشت که چشمی تنگ دارد و به هیچ قیمتی حاضر نیستند به افق دورتر از نولویی شان نگاه کنند.

۵۵۰

محکومیت گالیله‌ها از طرف کلیسا هرگز مانع این شده‌است که دیبا از حرکت دست بردازد. اسکولاستیکهای کلیسا بی با هر فاجعه‌ای که بار می‌آوردند کوس رسوایشان را بلندتر می‌زدند.

گالیله و امثال او مردند، محکوم کلیسا شدند اما تاریخ همیشه نشان می‌دهد که:

« آنها که بر دوشاهی خود هودج آزاد فکری را حمل می‌کنند
هر چند که از شانه‌هایشان خسون می‌چکند ، ولی هنوز از پای
نشسته‌اند . »

چنگیز مرآتی
جهد‌آزادی آذونه
مهر و ۹۴ تا ۱۳۹۹

بررسی کتاب

ساختمان خورشید

و حرفهای دیگر

www.KetabFarsi.com

مطالعه کتاب بالا عقده‌ای سخت‌جان را در دل من گشود . و این حرف
نوشته تیجه‌آن‌گشایش است :

در عصری زندگی می‌کنیم که دامنه اعمال نفوذ و سیاست بازیهای دولتی به حیطه علم و هنر کشیده شده . حقایق قاطع علمی (در فیزیک و نجوم و اقتصاد و فلسفه و ...) را تا آنجا افشا می‌کنند و میان مردم رواج می‌دهند که «سیاست‌روز» جهان می‌خواهد . علم و هنر تا آنجا مجاز شمرده می‌شود که تزلزلی در قالب‌های ذهنی مردم ایجاد نکند ، بلکه آنها را در اعتقاد بمقابل‌های فکری ساخته و پرداخته «سیاست‌روز» جهان پا بر جا نگیرند.

لازم نمی‌بینند دانسته شود که مسافرت‌های فضایی و نشستن بر سطح کره ماه خود به‌خود بعضی قالب‌های ذهنی پیش را درهم می‌ریزد و فکر‌های نوی تیجه می‌دهد . به نظرشان همینقدر که دوسطر خیر راست و دروغ در روز نامه‌ای عصر خوانده شود یا نشود ، کافی است ...

فیلم‌های امریکایی هر روز بر پرده سینماهاست و در هر کدام چاپ‌ایی از سیاست خارجی دولت امریکا . کمتر فیلمی از آندیوار را می‌توان ۲۵

با اطمینان خاطر نماشگرد و گفت که باز نده فیلم در بی فریقتن نماشاجی و دستبرد زدن به مغز و جان او بیست.

آدمهای اغلب فیلمهای امریکا مردمان «راحت و مثلاً خوشبخت و می‌خسه‌ای» هستند، با اگر هم در اوایل و اواسط فیلم با فاکر ادی رو برو می‌شوند، حتماً در آخر فیلم به وصال و مراد می‌رسند و فیلم همیشه «پایان خوشی» دارد. یعنی که هرچه تلاش و کوشش و مشقت بوده، تمام شده و اکنون دوران «خوشی و خوشبختی» است.

آه، که مردم از دست این خوشبختی فراوانی که زبردست و پاریخته! قهرمانان فیلمهای اینجوری امریکایی گویی که «امید، خوشبختی، خوشگذرانی، عشق پایین‌نهای و جوانی و سبکباری و می‌خيالی و...» به ارمغان می‌آورند.

یک روز باید خصوصیت‌های دیگر فیلمهای اینجوری امریکایی و بعد ایرانی را روشن کنیم.

نویسنده‌ای که سخنی خلاف سخنرانیها و مصاحبه‌های مطبوعاتی و نویزبونی سران امریکا دارد، ناشناس می‌ماند و «مطرود» شناخته می‌شود، اما کتابهای دیگران را دهها در کتابخانه‌های امریکایی کشورهای دیگر جا می‌دهند. روزنامه‌ها کشف کوچکی از آنها را با آب و ناب و حروف درشت در صفحه اول می‌نویسند، اما کشفهای علمی دیگران را گویی که اهمیتی ندارد، نادیمه می‌گیرند و تنها خبر مختصرش را در ستونهای آخر روزنامه می‌آورند.

کتابهای مثلاً علمی خود را خروار خروار ترجمه و چاپ می‌کنند

(البته در دشتهای مختلف اعم از علوم اجتماعی، اقتصادی و تربیتی وغیره) و افکار علمی بهام مطلاع «امر بخاییزه» و بی نفاوت را با خجال راحت جلو مردم می دیزند. اگر هم بکی دو تا کتاب خوب در بیاید، فری آن همه زباله کم و گور می شود و فقط خواننده تیز هوش و سمجحی می تواند آن بکی دو تارا پیدا کند و بقیه را دور بریزد. گویی به دست خود آدم را وا می دارند به هر چیز امریکایی باشک و تردید نگاه کند.

۵۰۵

لذتی که از درک حقایق علمی مثلا در باره آسمان و گذشتہ انسان و زمین دست می دهد، باهیچ لذت دیگری قابل مقابله نیست. البته برای خواننده تازه پا، فهم و تحلیل کتابهای علمی سخت است و شاید آنها را خسته کنند هم بیايد. اما این امر موقتی است.

بکی از کتابهای علمی ای که در این اوآخر مدتها مرا به خود مشغول کرد و به فکر و اداشت و من از آن لذت فراوانی بردم، همین کتاب «ساختمان خوردشید» است. کتاب را بالذت ن آخرین کلمه خواندم و دلم قرص بود که نویسنده و ناشر در پی رخدان فکر و جان من بیستند و نمی خواهند «علم فرنطینه شده» و نامر بوط بمندگی تحویل بدھند.

نویسنده حقایق علمی عربیانی در باره آسمان بیکران و اجرام پیشمار و ساختمان و ترکیب و روابط آنها با روشنی تمام بیان می کند و گاهگاهی استنباطهای نوی از حقایق علمی بیان شده می کند و به زندگی و افکار واستنباطهای قدیمی رجوع می کند و دو استنباط تازه و کهنه را برابر می نماید.

الته در قضاوت غرگز بعزم خواننده بسته نیست و بر عهده اوست که استنباط اصلی و بیشتر را بکند . بعلاوه هرگز نمی‌تواند - بمقول تبریزیها - لفظها بوجود دنی دهان خواننده بگذارد . خواننده باید خودش هانند نویسنده زحمت بکشد و از لابایی کلمه‌ها و جمله‌های نویسنده افکار او را بیرون بکشد . به اصطلاح خواننده باید عارف باشد، به اشارتی بس کند و از آن اشارت تفصیلها بخواند . همه‌چیز را که نمی‌شود بدتفصیل وجزء جزو گفت . نویسنده ممکن است سرنخ را به دست خواننده بدهد و این خود اوست که باید تفسیر و تحقیق کند بینند آخر سرنخ به کجا بند است . صحبت از «ساختمان خورشید» بود .

این ، نخستین کتابی نیست که از تحقیقات علمی دانشمندان شوروی به فارسی در می‌آید . قبل اهم کتابهای دیگری داشته‌ایم ، از جمله : منشا و تکامل حیات اثر پرسور آپارین ، و منظومه شمی تألیف اتو اشوت ، منشا انسان اثر میخائل نستورخ ، بومی کردن گیاهان اثر میجورین و ...

کتاب حاضر شش فصل دارد . فصل اول مربوط به ستارگان و جهانهای دور دست بطور کلی است . فصل دوم از هسته‌انمی و دگرگونیهای آن بحث می‌کند . جبار فصل باقی از عناصر تشکیل دهنده و ساختمان و اوضاع اندرون و خارج و زاریخجه خورشید و اختراق کوسموگنی (رشته‌ای تو در ستاره‌شناسی) مبحث می‌دارد .

کتاب «ساخت این خورشید» با حجم وقطع کوچکش به خیلی برشهای زیاده و مهیق شامن جوابهای قاطع و روشنی می‌دهد .

مثلای پرسش‌های ذیر :

- ۱- آیا نور هم مثل اجسام دیگر مثل آنک و آهن جرم دارد؟ بله.
با آزمایش‌های زیادی تبیجه گرفته شده که نور - به عنوان گام تابش روی اجسام - بر روی سطح آنها فشاری وارد می‌کند و همین واقعیت ثابت می‌کند نور دارای جرم است . (ص ۴۴)
- ۲- آیا ستارگان تازه‌ای در حال تکوین هستند؟ (ص ۱۶۱)
- ۳- آیدنیا آغازی داشته است؟ (ص ۱۶۷)
- ۴- منبع انرژی و حرارت نور خورشید چیست؟ (ص ۱۳۴)
- ۵- آیا خورشید ما که خورشید متوسطی است و فقط ۶۰۰۰ درجه سانتیگراد حرارتدارد (حرارت خورشیدهای دیگر تا ۲۵۰۰۰ درجه سانتیگراد می‌رسد) (ص ۶) روزی خاموش خواهد شد؟ (ص ۱۵۶) و در آن صورت تکلیف بشر چیست؟ آیا می‌توان به کرات دیگر مهاجرت کرد؟ (فصل آخر)
- ۶- آیا می‌توان به راز اجسام فلکی بی‌برد؟ تویسنده با قاطعیت تمام اظهار می‌کند بله ، به کمک کارهایی که صورت گرفته و می‌گیرد ، انسان قادر است ساختمان و چگونگی اجرام فلکی را کشف کند. (ص ۷۳)

موفقیت بیشتر مترجمان هوشیار و علاقمند و ناشر را در ترجمه و نشر کتابهای علمی بیشتر و درست و «الک نشده» خواهانیم .

چنگیز مردانی
مهندس رازی آزادی
آزادی و نهضت ۱۳۹۵

www.KetabFarsi.com

آیا نهایه به کودک پنجم که بیشتر از نصف مردم جهان
گرسنه اند و چرا گرسنه شده اند و راه براند اختن گردنگی
چیست؟ آیا نهایه درک علمی و درستی از تاریخ و تعلیم و
تکامل اجتماعات انسانی به کودک پنجم؟

صلو

تکلیراز : ساریان دانشجویان ایرانی دویست و
کنفراسیون محققین و دانشجویان ایرانی (برای انجای سازمان واحد جنبش دانشجویی)